

af 4de Marts 1857 med Hensyn til Afdgangen til ikke at lade Daaben værfætte, navnlig ikke inden en vis Tid, kan komme til ogsaa at have sin Indflydelse med Hensyn til Confirmationen; men jeg holder mig forvisset om, at det vil blive en fuldkommen forsvindende Størrelse, der paa denne Maade kunde slippe for at optages i Røgdsrullerne, selv om det skulde lykkes dem ad denne Vej at unddrage sig. Jeg troer ogsaa, at de paafølgende Bestemmelser i Lovudkastet med Hensyn til de forskjellige Troesbekjendende vilde komme til at føre med sig, at den Forpligtelse, som paahviler disse til selv at melde sig, ogsaa maa anlages at paahvile de her omhandlede Personer. Ligesom jeg saaledes troer, at Lovudkastets § 7 vil være tilstrækkelig fyldestgjørende, saaledes troer jeg, at Vædringsforslaget neppé vil kunne paa en hensigtsmæssig Maade komme til at lede til det, det skulde. En æret Rigsdagsmand fra Hjørring (K. C. Pedersen) har allerede berørt dette Vædringsforslag og gjort opmærksom paa, at der var Noget, som ikke var tilstrækkelig udtømmende i det med Hensyn til Udtrykkene „Forældre eller Bærger“, og i et senere Foredrag antydet Nødvendigheden af at udvide det til Hunsbønder og Læremestre og, hvad der staaer i Forbindelse dermed, til det Tilfald eller den Forsørg, som Fattigvæsenet i visse Tilfælde fører. Jeg er enig med den ærede Rigsdagsmand i, at Vædringsforslaget ikke vil være tilstrækkelig udtømmende, idet der er mangfoldige Personer, for hvis Vedkommende der ikke vil kunne være Tale om et Tilfald og om den Forpligtelse fra „Forældres“ eller „Bærgers“ Side, som Forslaget omtaler. Det vil i mange Tilfælde komme til at stille sig saaledes, at Børnene ere satte under en enkelt Stiftelses Tilfald — jeg vil nævne her i Byen Opføstringshuset — eller at Fattigvæsenet til en vis Alder tager sig af dem. I alle slige Tilfælde vil der efter Udtrykkene i Vædringsforslaget ikke kunne blive Tale om en saadan Forpligtelse som den, man har tilfattet. Men jeg troer, der er en anden Side; hvorfra man skal være ængstelig ved at optage en Bestemmelse om en saadan Forpligtelse om Anmeldelse, selv om der ikke i den Maade, hvorpaa Vædringsforslaget er affattet, maatte være Noget til Hindrer derfor. Det er,

at man derved lægger en utaalelig Byrde paa Personer, som det vilde være fornødent Vædringsforslaget maatte omfatte, naar det skulde kunne være fyldestgjørende. Jeg veed fra Erfaring i en tidligere Embedsstilling, at Omfanget af de Personer, der som Hunsbønder og Folk i lignende Egenstaber have maattet drages til Ansvar for Tilfaldsættelse af Bestemmelser i Værnepligtsloven, er steget til en saadan Størrelse, at det har udgjort 5 til 600, der ere blevne opførte paa Risterne, som ere tilstillede vedkommende Undersøgelseret, for at de Paagjældende kunne blive dragne til Ansvar. Hvor meget Umage man derfor end gjør sig, vil det ikke være muligt at bringe en Lovbestemmelse som denne ind i Befolkningen paa en saadan Maade, at der kan være Tale om at faae den opfyldt; og det vilde i mange Tilfælde være særdeles haardt at anfæe de Paagjældende med Bøder, fordi de ikke havde efterkommet en sliq Bestemmelse. Dernæst er Vædringsforslaget efter min Mening eiheller heldigt i en anden Henseende, nemlig med Hensyn til den Stilling, hvori den første Deel af Forslaget, at alle de, der have fyldt det 15de Aar, skulle indføres i Røgdsrullen, vil komme til at staae til den sidste Bestemmelse, at i hvert Aars Januar skulle Forældre eller Bærger gjøre Anmeldelse for Røgdsforstanderen eller Røgdsmanden om de under deres Myndighed staaende Drengé, der i Løbet af Aaret fylde 15 Aar. Det vil ikke andet end føre praktiske Vanstieligheder med sig, at der først bestemmes, at enhver Mandsperson skal, saasnart han har fyldt sit 15de Aar, indføres i Rullen, og det derpaa fastsættes, at der skal skee Anmeldelse om enhver Mandsperson, der i Løbet af Aaret fylder 15 Aar; man vil i den Anmeldelse, Vædringsforslaget saaledes kræver, ikke have tilstrækkelig Veiledning for at kunne opfyldé, hvad der foreskrives i den første Deel af Vædringsforslaget. Men hertil kommer — det ærede Thing maa undskyldé, at jeg tager Ting med, som kunde synes mindre vigtige, men det forekommer mig at være af stor Betydning, at Vædringsforslaget, saaledes som det foreligger, ikke kommer til at gaae igjennem — at der mangler en Bestemmelse om, hvorledes der skal forholdes med den Anmeldelse, som efter Forslaget skal gjøres af For-